

BENT GUTORM BENTSEN

En nestor i norsk allmennmedisin, professor Bent Gutorm Bentsen, døde 10. august etter lengre tids sykdom, 82 år gammel. Hans død markerer slutten på en generasjon allmennpraktiserende leger som på 1950- og -60-tallet bidro til å gi norsk allmennmedisin et vitenskapelig fundament og en plass som hjørnestein i helsetjenesten.

Bentsen var født i Aker 25. juni 1926, tok medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo 1951, og var i lang tid fra 1953-75 allmennpraktiserende lege i Nes i Akershus. Der gjorde han sitt mest betydningsfulle forskningsarbeid under tittelen «Legepraksis og sykkelighet. En undersøkelse i en innlandsbefolkning i det sydøstlige Norge 1952-55», som med artikler på både norsk og engelsk gjorde ham til den første norske akademiske allmennlege med internasjonal berømmelse.

Etter noen avbrudd fra legepraksisen som vitenskapelig assistent og stipendiat ved Universitetet i Oslo, kom han i 1975 til den nyetablerte legeutdanningen i Trondheim. Her ble han den første professor i allmennmedisin ved det som i dag er Institutt for samfunnsmedisin ved NTNU, inntil han flyttet tilbake til Oslo 1993.

Hans pionérinnsats knytter seg til arbeidet med å befeste allmennmedisinen som akademisk fag, dels ved langvarig fagpolitisk arbeid i Den norske legeforening, dels ved sin egen forskning som viste at det ga mening å telle sykkelighet og legevirksomhet på lokalplanet, også uten de muligheter for å stille presise diagno-

ser som man hadde i sykehuse. På dette feltet var han så mye forut for sin tid at hans forskningsarbeid ikke fikk den anerkjennelse det fortjente. Likevel var hans tidlige innsats utvilsomt helt avgjørende for utviklingen av det diagnostesystemet alle landets allmennleger og NAV benytter i dag.

Bentsen tok tidlig sin vitenskapelige erfaring med seg inn i internasjonalt arbeid, både som gjesteforsker i Western Ontario i Canada 1973/74 og i Miami 1982, og særlig gjennom den nyopprettede verdensorganisasjonen for allmennmedisin (WONCA). Fra 1973 var han medlem av den såkalte klassifikasjonskomiteen, senere i styret, og bidro under denne tiden sterkt til at den internasjonale allmennmedisinen fikk et felles språk for diagnoser og behandling, det såkalte ICPC-systemet, som vi også benytter i Norge.

Det koster å være foregangsmann. Bentsen fikk god bruk både for sin vennlighet, sin utrettelighet og sitt pågangsmot i tider der vinden blåste ham imot. Norsk allmennmedisin har mye å takke ham for, en takk som også går til hans Helga Margareth som han hadde ved sin side i alle år siden de giftet seg i 1953. Savnet blir stort for oss alle, ikke minst for Helga og deres fem voksne barn.

Steinar Westin, fastlege og professor i sosialmedisin ved NTNU.

Magne Nylenna, redaktør av Helsebiblioteket og professor i samfunnsmedisin.